

Πλήθος Ιεραρχών και πιστών ευχήθηκαν στον Παναγιώτατο για την ονομαστική εορτή του

/ [Πεμπουσία](#)

Το Οικουμενικό Πατριαρχείο «ουδέποτε ηδράνησεν» ενώπιον καταστάσεων, οι οποίες διαταράσσουν την κανονική λειτουργία της Ορθόδοξου Εκκλησίας, επεσήμανε ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος, ο οποίος χοροστάτησε στην Θεία Λειτουργία που τελέστηκε στον Πάνσεπτο Πατριαρχικό Ναό, τη Δευτέρα, 11 Ιουνίου, για την εορτή των Αγίων Αποστόλων Βαρθολομαίου και Βαρνάβα, ημέρα κατά την οποία εόρτασε τα ονομαστήριά του.

«Όταν κάποιος αδελφός μας χαρακτηρίζεται ως σχισματικός ή αιρετικός, πολλώ δε μάλλον όταν ένας ολόκληρος λαός εκατομμυρίων ανθρώπων ευρίσκεται εκτός της κανονικής Εκκλησίας με την αιτιολογία του σχίσματος, τότε καλούμεθα επειγόντως και άνευ ουδεμιάς καθυστερήσεως εις αφύπνισιν πνευματικήν και εγρήγορσιν αποστολικήν, διότι «ει πάσχει εν μέλος, συμπάσχει πάντα τα μέλη» (Α΄ Κορ. 12, 26)», σημείωσε χαρακτηριστικά, απευθυνόμενος στο πυκνό εκκλησίασμα, και συνέχισε: «Η ύπαρξις σχίσματος δεν αποτελεί επιχείρημα διά να εγκαταλείψωμεν ένα λαόν, ελαφρά τη συνειδήσει, εκτός της εκκλησιαστικής αληθείας και κανονικότητος, αποποιούμενοι τας ευθύνας μας ενώπιον του Θεού και της ιστορίας, αλλά περισσότερο δημιουργείται κίνητρον διά την ανεύρεσιν σωτηριωδών και ενωτικών λύσεων. Αποστολικόν χρέος, λοιπόν, επιτελεί η Μήτηρ Εκκλησία, όταν μελετά τρόπους σωτηρίας διά τους αδελφούς μας Ουκρανούς και Σκοπιανούς. Αποτελεί χρέος και ευθύνην μας να επαναφέρωμεν πάντα τα έθνη εις την αλήθειαν και την κανονικότητα της Εκκλησίας. Διότι ο,τι έχει το Οικουμενικόν μας Πατριαρχείον το διαθέτει προς χάριν ολοκλήρου του κόσμου και το προσφέρει εις όλους ανεξαιρέτως τους λαούς. Εντός αυτού του πλαισίου θεμελιώνεται και ο Διαχριστιανικός Διάλογος, ο οποίος πραγματοποιείται “εν αγάπη και αληθεία”».

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης σημείωσε ότι, «Καρπός εσωτερικής ιεραποστολής μεταξύ των Ορθοδόξων Εκκλησιών και απαύγασμα αποστολικής ευθύνης ήτο και η σύγκλησις της Αγίας και Μεγάλης Συνόδου της Ορθοδόξου Εκκλησίας, η οποία αποτελεί γεγονός μεγίστης σημασίας διά την πορείαν των Ορθοδόξων και σημείον της ευδοκίας του Θεού εν τω κόσμω.».

Αφού αναφέρθηκε στη ζωή και το αποστολικό έργο του τιμωμένου Αγίου Βαρθολομαίου, ο Παναγιώτατος σημείωσε ότι, «την ιεραποστολήν εκαλλιέργησαν εντόνως και μεθοδικώς οι Άγιοι προκάτοχοι ημών Αρχιεπίσκοποι Κωνσταντινουπόλεως Ιωάννης ο Χρυσόστομος και Μέγας Φώτιος, και ακολούθως οι Άγιοι Κύριλλος και Μεθόδιος, οι φωτισταί των Σλάβων. Ο εκχριστιανισμός των Γόθων, των Ούννων, των Ιβήρων, των Ρώσων, διαφόρων φυλών της Κολχίδος, του Καυκάσου, των Σλάβων και της Νουβίας αποτελεί τους ευχύμους καρπούς του αποστολικού τούτου χρέους. Η προσπάθεια αυτή συνεχίζεται συντόνως και επισταμένως και σήμερα εις τας ιεραποστολικάς Μητροπόλεις μας εν Κορέα, Νέα Ζηλανδία, Σιγκαπούρη, Χόνγκ-Κόνγκ, Λατινική και Κεντρική Αμερική. Παρομοίως δε, υπό των αξίων Ιεραρχών του καθ' ημάς Αποστολικού Θρόνου επιτελείται αξιολογώτατον εσωτερικόν ιεραποστολικόν έργον εις τας Επαρχίας μας εν Ευρώπη, εν Αμερική και Ωκεανία. Και όχι μόνον μακράν του σепτού της Ορθοδοξίας Κέντρου καταβάλλονται έξοχοι και υπεράνθρωποι προσπάθειαι με ορατούς τους καρπούς του Παναγίου Πνεύματος. Η ημετέρα Μετριότης ηλεήθη παρά Θεού, κατά τα έτη του ταπεινού πατριαρχικού αυτής δολίχου, να ίδη την αναβίωσιν και ανάστασιν εκκλησιαστικών επαρχιών εν τη Μικρά Ασία και τη Ανατολική Θράκη, όπως αυτών της περιωνύμου Αδριανουπόλεως, της μαρτυρικής Σμύρνης, της περιπύστου Προύσης, της περιόπτου Πισιδίας, της γειτονικής Σηλυβρίας και των γραφικών Βρυούλων. Αλλά και τα εσχάτως, ελέω Θεού, επιτελεσθέντα εν τη ταπεινή γενετείρα ημών Ίμβρω, ήτοι η επαναλειτουργία των ρωμαϊκών σχολείων της, ο επαναπατρισμός αρκετών γηγενών συμπατριωτών μας,

η εκ θεμελίων ανοικοδόμησις παλαιών και ιστορικών ναών και μοναστηριακών μετοχίων, αποτελούν και αυτά καρπόν της χάριτος του Αγίου Πνεύματος εις τας εδώ επαρχίας μας. Ασφαλώς, συνυπολογίζομεν εις την όλην ταύτην προσπάθειαν και την μετά διακρίσεως μαρτυρίαν «περί της εν ημίν ελπίδος», την μετάφρασιν και τέλεσιν της Θείας Λειτουργίας εις την Τουρκικήν γλώσσαν και την ευρυτέραν ποιμαντικήν ημών διακονίαν εις την χώραν, εν τη οποία ζώμεν, χώραν, με την ιδίαν αυτής ταυτότητα, η οποία δεν δύναται να αγνοήση την εμπειρίαν του παρελθόντος, την συνυφασμένην με δόξαν χριστιανικήν, αλλά και με δάκρυα και “πείραν εμπαιγμών και μαστίγων”.

Το αποστολικόν χρέος, λοιπόν, αποτελεί βασικόν στοιχείον της αυτοσυνειδησίας του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Οι πλέον ευλογημένοι καρποί δε της ιεραποστολής εις την ιστορίαν της Ορθοδόξου Εκκλησίας προέκυψαν από την υπερβολήν της αγάπης της Μητρός Εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως προς πάντα τα έθνη. Αξίζει εν προκειμένω να τονισθή, ότι το Οικουμενικόν Πατριαρχείον, διά πασών των ιεραποστολικών του προσπαθειών, εδημιούργησεν ένα αγιοπνευματικόν ενθουσιασμόν, μίαν κατάστασιν, δηλαδή, εσωτερικής χαράς και πληρότητος, ξένην προς πάσαν πνευματικήν υπεροψίαν και αυτάρκειαν. Ουδέποτε ησχολήθη μόνον με το γενικόν, αδιαφορούν διά το ειδικόν και συγκεκριμένον. Το Πατριαρχείον μας εσεβάσθη την ιδιαιτερότητα της γλώσσης, της ψυχοσυνθέσεως και ιδιοσυγκρασίας εκάστου έθνους· διό και διέσωζε πάντοτε την ιδιοπροσωπίαν και την συγκεκριμένην ταυτότητα των εκχριστιανιζομένων λαών. Ουδέποτε εις την ιστορικήν του πορείαν εχρησιμοποίησε την ιεραποστολήν

προς ίδιον όφελος και με διαθέσεις επεκτατικάς, αποικιοκρατικάς. Ουδέποτε εχρησιμοποίησε την ιεραποστολήν διά να σφυρηλατήση εθνοφυλετικάς και εθνικιστικάς «αλύσεις», αι οποίαι καταπνίγουν και εκκλησιαστικώς αλλοτριώνουν τους εκχριστιανιζομένους λαούς».

Της ομιλίας του Παναγιωτάτου προηγήθηκε η προσφώνηση του Μητροπολίτου Γέροντος Νικαίας Κωνσταντίνου, εκ μέρους της Ιεραρχίας του Θρόνου, καθώς και η ανάγνωση ευχετηρίου γράμματος του Πατριάρχου Μόσχας και πάσης Ρωσίας Κυρίλλου, από τον εκπρόσωπό του Αρχιεπίσκοπο Αντώνιο.

Παρέστησαν Ιεράρχες του Οικουμενικού Θρόνου, ο Αρχιεπίσκοπος Αθηδώνος Νεκτάριος, ως εκπρόσωπος του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων, ο Αρχιμ. Σεραφείμ Shemyatonsky, ως εκπρόσωπος της Εκκλησίας της Τσεχίας και Σλοβακίας, Αντιπροσωπεία της Παγκοσμίου Λουθηρανικής Ομοσπονδίας με επί κεφαλής τον Πρόεδρό της, ο Πρέσβης της Ελλάδος στην Άγκυρα Πέτρος Μαυροειδής, οι Γενικοί Πρόξενοι της Ελλάδος και της Ουκρανίας στην Πόλη, Πρέσβης Ευάγγελος Σέκερης και κ.Oleksandr Gaman, η Γενική Πρόξενος της Ελλάδος στη Σμύρνη, κυρία Αργυρώ Παπούλια, Άρχοντες Οφικιάλιοι της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας, κληρικοί, μοναχοί και μοναχές, καθώς και πλήθος πιστών από την Πόλη και προσκυνητές από το εξωτερικό.

Με λαμπρότητα και ο εσπερινός της εορτής

Στην υποχρέωση όλων να διαφυλάσσουν, «ως κόρην οφθαλμού», την παράδοση της πίστεως, της αγάπης και της εκκλησιαστικής ζωής αναφέρθηκε ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος, κατά τον Πανηγυρικό Εσπερινό που τελέστηκε την παραμονή της εορτής στην Ι.Μονή Ζωοδόχου Πηγής Βαλουκλή, παρουσία πλήθους Ιεραρχών, κληρικών, Αρχόντων Οφφικιαλίων και πιστών από την Πόλη και το εξωτερικό.

«Έχομεν μίαν ευλογημένην παράδοσιν πίστεως, αγάπης και εκκλησιαστικής ζωής,

την οποίαν οφείλομεν να φυλάσσωμεν ως κόρην οφθαλμού», τόνισε και συνέχισε: «Μίαν παράδοσιν, την οποίαν συγκροτούν και κοσμούν η μαρτυρία των αγίων και η θυσία των μαρτύρων της πίστεως, ο σταυροαναστάσιμος βίος των πιστών, οι ναοί, τα μνημεία και τα αγιάσματά μας, η λειτουργική και η ποιμαντική διακονία, το φως της Αναστάσεως και η προσδοκία της εσχατολογικής Βασιλείας. Ζώμεν διά του Χριστού, εν Χριστώ και διά τον Χριστόν. «Ουκ έστιν εν άλλω ουδενί η σωτηρία – ουδέ γαρ όνομά εστιν έτερον υπό τον ουρανόν το δεδομένον εν ανθρώποις εν ω δεί σωθήναι ημάς» (Πραξ. δ', 12). Ο Κύριος είναι «το άλφα και το ωμέγα, ο πρώτος και ο έσχατος, η αρχή και το τέλος» (Αποκ. κβ', 13). Ο Χριστός είναι το παν, όπως έλεγε ο Άγιος Πορφύριος ο Κουσοκαλυβίτης».

Στην ομιλία του ο Οικουμενικός Πατριάρχης ευχαρίστησε τον Θεό για όλα όσα του προσέφερε κατά τη διάρκεια του τελευταίου χρόνου ώστε να αντεπεξέλθει στην πολύπλευρη διακονία του. «Δι' ημάς τους Χριστιανούς, τίποτε δεν είναι ιδικόν μας έργον, δεν αποτελεί ατομικόν μας κατόρθωμα. Τα πάντα είναι χάρις και δωρεά του Θεού της αγάπης».

Σημείωσε δε, ότι «η Αγία του Χριστού Μεγάλη Εκκλησία συνεχίζει να δίδη, εν ακλονήτω πιστότητι εις την παράδοσιν της πίστεως και της αγάπης, την καλήν μαρτυρίαν εν τω κόσμω, έναντι των σημείων των καιρών και εν αναφορά προς τας υπαρξιακάς αναζητήσεις του συγχρόνου ανθρώπου, προσφέρουσα πάντοτε βοήθειαν και αλήθειαν, μεριμνώσα διά τας ζωτικές ανάγκας αυτού, αποκαλύπτουσα την «διάστασιν του βάθους» της ζωής και προσανατολίζουσα τον

άνθρωπον προς την αιωνιότητα».

Αναφερόμενος στη σημερινή εποχή, η οποία, σύμφωνα με σύγχρονους στοχαστές, χαρακτηρίζεται από την απουσία νοήματος ζωής ή από τη συνειδητή πλήρη αδιαφορία για το νόημα, ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος επισήμανε:

«Η επικρατούσα σήμερα εκκοσμικευμένη λογική εμπιστεύεται πρωτίστως τους αριθμούς, ενδιαφέρεται διά την «τιμήν» των πάντων αλλά όχι διά την «αξίαν» των πραγμάτων. Εις τον σύγχρονον ορθολογιστήν τίποτε δεν προκαλεί έκπληξιν, τίποτε δεν δίδει αληθή χαράν, αφού πηγή αυτών δεν είναι η τετράγωνος λογική, αλλά η καρδιά, το ευαίσθητον αισθητήριον της «διαστάσεως του βάθους». «Ει έχης καρδίαν, δύνασαι σωθήναι», αποφαίνεται η σοφία της ερήμου. Η «καθαρά καρδιά» γνωρίζει ότι ο άνθρωπος δεν είναι δυνατόν να εύρη ολοκλήρωσιν και πληρότητα, όπου και όπως εκείνος επιθυμεί, έξω από την αλήθειαν ή χωρίς την αλήθειαν. [...]

Εν επιγνώσει ότι το υπαρξιακόν κενόν του ανθρώπου δεν γεμίζει με την ανάπτυξιν της επιστήμης και της τεχνολογίας, με εξωτερικά αγαθά ή με την αυτοπραγμάτωσιν, η Ορθόδοξος Εκκλησία, ως απεφάνθη και η Αγία και Μεγάλη Σύνοδος αυτής, προβάλλει έναντι του συγχρόνου «ανθρωποθεού» τον «Θεάνθρωπον» ως «έσχατον μέτρον» των πάντων».

Στο τέλος του Εσπερινού ο Οικουμενικός Πατριάρχης τέλεσε τρισάγιο στη μνήμη του Διδασκάλου του Γένους Βαρθολομαίου Κουτλουμουσιανού του Ιμβρίου (1772 - 1851), του οποίου φέρει το όνομα, και ακολούθως, στον αυλόγυρο της Μονής, πραγματοποιήθηκε δεξίωση και ο Πατριάρχης δέχθηκε τα σέβη και τα συγχαρητήρια του κλήρου και του λαού.